

РЕШЕНИЕ

№ 6993

гр. София, 13.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 14.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **8377** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 3 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/.
Образувано е по постъпила информация, предоставена от директора на Дирекция „Миграция“ вх. № 22630/23.08.2013 г. по описа на АССГ, относно чужденеца М. Р., [дата на раждане] , гражданин на А.. Посочени са данни, че чужденецът е настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) Л. към Дирекция „Миграция“ въз основа на заповед рег. № ОЧ - 444/23.02.2013 г. на зам. началник на Г. Е. във връзка с негова заповед № ОЧ - 443/23.02.2013 г., с която на лицето е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „принудително отвеждане до границата на Република Б.“.

Заинтересованата страна – М. Р., не изразява становище по искането.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Издадена е заповед рег. № ОЧ - 444/23.02.2013 г. на зам. началник на Г. Е. за принудително настаняване на М. Р., [дата на раждане] , гражданин на А. в Специален дом за временно настаняване на чужденци към Дирекция „Миграция“ до отпадане на пречките за изпълнение на приложената спрямо чужденеца ПАМ „принудително отвеждане до границата на страната“ със заповед № ОЧ - 443/23.02.2013 г., издадена от зам. началник на Г. Е. (л.6 от делото).

На 20.03.2013 г. чужденецът е преместен в СДВНЧ - С..

В Административен съд – София град е постъпила информация, предоставена от

директора на Дирекция „Миграция“ вх. № 22630/23.08.2013 г. по описа на АССГ относно М. Р., [дата на раждане], гражданин на А.. Посочени са данни, че чужденецът е настанен в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ на 23.02.2013 г. въз основа на заповед рег. № ОЧ - 444/23.02.2013 г. на зам. началник на Г. Е. във връзка с негова заповед № ОЧ - 443/23.02.2013 г., с която на лицето е наложена ПАМ „принудително отвеждане до границата на Република Б.“. В информацията е посочено, че чужденецът не разполага с валиден документ за задгранично пътуване и средства за обратно връщане, както и не оказва съдействие на администрацията на дирекция „Миграция“ за изпълнение на наложената му ПАМ „принудително отвеждане до границата на Република Б.“. До посолството на А. е изпратено искане за издаване на документ за пътуване на лицето. Заявено е, че посолството на А. издава документи за пътуване на афганистански граждани единствено при изрично декларирано от лицето желание за завръщане в страната, каквото М. Р. към датата на подаване на искането не е декларирал. Поради това и невъзможността чужденецът да бъде върнат в страната по произход, директорът на дирекция Миграция е предложил срокът на настаняване в СДВНЧ С. да бъде продължен до отпадане на пречките за изпълнение на наложената ПАМ.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка. Представено е писмо от Държавна агенция за бежанците, съгласно което М. Р. е подал молба вх. № ЛМ 4316/07.03.2013 г. по описа на дирекция Миграция с искане за предоставяне на закрила, но по молбата не е образувано производство по реда на ЗУБ и чужденецът не е регистриран в Д.. От процесуалния представител на директора на дирекция Миграция е представен приемно-предавателен протокол, от който се установява, че на 14.10.2013 г. служител на дирекция Миграция е предал М. Р. на служител на Д..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.46а, ал.3 ЗЧРБ (нов - ДВ, бр. 36 от 2009 г.) на всеки 6 месеца началникът на специалния дом за временно настаняване на чужденци представя списък на чужденците, които са пребивавали повече от 6 месеца в него поради наличие на пречки за извеждането им от страната. Списъкът се изпраща до административния съд по местонахождението на специалния дом. След изтичане на всеки 6 месеца от настаняването в СДВНЧ съдът служебно или по молба на заинтересования чужденец (доп. Д.в. бр. 9/2011 г.) се произнася в закрито заседание с определение за продължаване, замяна или прекратяване на настаняването (чл.46а, ал.4 ЗЧРБ).

Съгласно константната съдебна практика на Върховния административен съд по дела със сходен предмет - определение № 10417 от 12.07.2011 г., постановено от ВАС по адм.д. № 8177/2011 г., определение № 9466 от 28.06.2011 г., постановено от ВАС по адм.д. № 7111/2011 г. и др., съдът следва да остави неприложена регламентираната в чл. 46а, ал. 4 ЗЧРБ процедура, като противоречаща на разпоредбите на Директива 2008/115/ЕО и вместо нея да проведе спорно, състезателно производство, с равноправно участие на двете страни по правоотношението и осигуряване на правото им на защита в процеса, да събере доказателства за установяване на релевантните факти и да разгледа делото в открито заседание.

Разглежданата в настоящото производство информация вх. № 22630/23.08.2013 г. по описа на АССГ, е предоставена от директора на дирекция „Миграция“ в 6 месечен срок от принудителното настаняване на заинтересованата страна М. Р. в СДВНЧ.

От доказателствата приети по делото по безспорен начин се установява, че към датата на подаване на информацията М. Р. е принудително настанен в СДВНЧ за период от 6 месеца. Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ настаняването в СДВНЧ продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи, има забавяне при получаване на необходимите документи за принудителното отвеждане или експулсиране или лицето представлява заплаха за националната сигурност или общественения ред, срокът на настаняването може да бъде продължен допълнително до 12 месеца. Следва да се посочи, че съгласно § 6 на чл. 15 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки, за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни удължаването на срока е допустимо само при липса на съдействие от съответния гражданин на трета страна или при забавяне при получаване на необходимата документация от третата страна, докато в ал. 8 на чл. 44 ЗЧРБ като допълнителни основания за удължаване на задържането са посочени и случаите, когато лицето представлява заплаха за националната сигурност или за обществения ред. В разглеждания случай, в постъпилата информация от директора на дирекция „Миграция“ като основания за необходимостта от продължаване срока на настаняване в СДВНЧ е посочено, че чуждият гражданин не разполага с валиден документ за задгранично пътуване и със средства за обратно връщане, и не декларира съгласието си за връщане в страната по произход, което да послужи за издаване на документ за пътуване от посолството на А..

Настоящият съдебен състав намира, че в случая са налице основания за продължаване срока на настаняване на заинтересованата страна М. Р. по реда на чл. 46а, ал. 3 от ЗЧРБ във вр. чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ. От представените по делото писмени доказателства – молба вх. № ЛМ 4316/07.03.2013 г. с искане за закрила от Д. и писмо рег. № ХВ-5649/02.07.2013 г. от директора на дирекция „Миграция“ до Посолството на А., се установява, че чужденецът не разполага с национален документ за задгранично пътуване, не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред и не разполага със средства за връщане в родината му. Видно е също, че директорът на дирекция „Миграция“ е предприел действия за изпълнение на наложената ПАМ „принудително отвеждане до границата на Република Б.“, като е поискал съдействие от Посолството на А., но към настоящия момент не е получен отговор. Поради това, следва да се приеме, че в случая са налице предпоставките по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, респ. по чл. 15, § 6 от Директива 2008/115/ЕО за удължаване на срока за принудително настаняване в СДВНЧ на заинтересованата страна – чужденецът не разполага с документи за задгранично пътуване и средства за обратно връщане в родината му, както и не оказва съдействие на органите на дирекция „Миграция“.

Въз основа на представения по делото приемно-предавателен протокол се установява, че на 14.10.2013 г. служител на дирекция Миграция е предал М. Р. на служител на Д.. Следователно, считано от 14.10.2013 г. чужденецът е освободен от СДВНЧ и за директора на дирекция Миграция не е налице правен интерес да иска продължаване на срока на принудително настаняване на лицето след тази дата.

С оглед гореизложеното, в случая са налице основанията по чл. 46а във вр. чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ за удължаване на срока за принудително настаняване в СДВНЧ на М. Р. до 14.10.2013 г., считано от която дата чужденецът е освободен от СДВНЧ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София

– град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ПРОДЪЛЖАВА, по предложение на директора на Дирекция „Миграция вх. № 22630/23.08.2013 г. по описа на АССГ, принудителното настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци към Дирекция „Миграция" на М. Р., [дата на раждане] , гражданин на А., с един месец и двадесет и един дни, но не по-късно от 14.10.2013 г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

Административен съдия: